

Situaci české poezie po roce 1989 a jejích proměn se už dotkla řada studií, věnující se většinou literatuře devadesátých let ve změněném kulturně-spoločenském kontextu. Nejpodrobněji tak zatím učinili Balaščík 1998a, Trávníček 1998 a Holý 2002, dílčími aspekty se věnovala řada dalších autorů¹; proměně "polistopadové" literatury obecně (tedy nejen poezie) byla věnována například i rozsáhlá anketa v 6., 7. a 8. čísle časopisu Host roku 2003, jíž se účastnilo na padesát spisovatelů, kritiků, literárních teoretiků a dalších osobností české literatury (Host 2003).

Zaměření této práce je proto užší: na základě podrobného rozboru a interpretace několika výrazných autorských poetik se pokusit o vymezení a zmapování některých proudů, jež se zdají být v období mezi lety 1990 až 2005 v české poezii relativně vyhraněné, výrazné, nosné a které naznačují směry dalšího vývoje.